

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria1@kolegium-odwolawcze.katowice.finn.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/496/2020/10585/AK

Katowice, 3 grudnia 2020 r.

Postanowienie

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570), art. 150 § 1 i art. 151 § 1 pkt 2 w związku z art. 126 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2020r. poz. 256 z późn. zm.)

po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie zakończonej ostatecznym postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z 27.07.2020r. nr SKO.OS/41.9/299/2020/8175/AK, którym Kolegium uchyliło rozstrzygnięcie Wójta Gminy Tworóg zawarte w punkcie 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” (pkt 1 postanowienia) oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2 postanowienia), i w tym zakresie przekazało sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Piotr Magiera

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 grudnia 2020 r.

postanowiło

- I.** uchylić w całości dotychczasowe postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z 27.07.2020r. nr SKO.OS/41.9/299/2020/8175/AK, którym Kolegium uchyliło rozstrzygnięcie Wójta Gminy Tworóg zawarte w punkcie 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” (pkt 1 postanowienia) oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2 postanowienia), i w tym zakresie przekazało sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.
- II.** wydać nowe postanowienie rozstrzygające o istocie sprawy w następujący sposób:
uchylić rozstrzygnięcie Wójta Gminy Tworóg zawarte w punkcie 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia

polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” (pkt 1 postanowienia) oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2 postanowienia) i w tym zakresie umorzyć postępowanie organu I instancji

Uzasadnienie

Postanowieniem z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 Wójt Gminy Tworóg orzekł w przedmiocie:

1. nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg”,
2. przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko,
3. zawieszenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu w/w przedsięwzięcia na środowisko.

W uzasadnianiu organ ten przedstawił argumentację przemawiającą za zajęтым stanowiskiem.

Na postanowienie to spółka T- MOBILE POLSKA S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Marynarskiej 12, reprezentowana przez radcę prawnego P. Mirosława Mozdżenia (Kancelaria Prawnicza prof. dr hab. Zygmunt Tobor, Mirosław Mozdżeń sp. j. 40-085 Katowice, ul. Mickiewicza 29), wniosła zażalenie z 20.03.2017r., skarżący wszystkie powyżej wymienione punkty postanowienia organu I instancji. We wniesionym zażaleniu strona działająca przez pełnomocnika zarzuciła organowi I instancji naruszenie:

1. art. 66, art. 68, art. 69 ust. 3 ustawy – o oś oraz § 2 ust. 1 pkt 7 lit. d rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2016, Poz.71), ponieważ wskazane przepisy nie stanowią podstawy do nałożenia na inwestora obowiązków wskazanych w sentencji postanowienia,
2. przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, a to art. 7 kpa, art. 77 kpa w zakresie wszechstronnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej w zakresie uznania, iż „w niniejszej sprawie raport o oddziaływaniu na środowisko jest wymagany obligatoryjnie, albowiem moc EIRP anten na azymutach 30, 170, 290° przekracza 20000 W

i wniosła uchylenie zaskarżonego postanowienia i umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego.

Zażalenie wraz z aktami sprawy zostało przekazane przez organ I instancji do organu odwoławczego. W wyniku jego rozpatrzenia Kolegium wydało postanowienie z 7.07.2017r. nr SKO-OŚ/428/171/5612/17/AK, w którym uchyliło rozstrzygnięcie organu I instancji zawarte w punkcie 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” (pkt 1 postanowienia) oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2 postanowienia) i w tym zakresie umorzyło postępowanie organu I instancji.

Natomiast zażalenie na rozstrzygnięcie w przedmiocie zawieszenia postępowania w sprawie (pkt. 3 postanowienia organu I instancji) rozpatrzone zostało postanowieniem Kolegium z 7.07.2017r. nr SKO-OŚ/428/294/5612/17/AK.

Z kolei wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia zawarty w powyższym zażaleniu, Kolegium zawiadomieniem z 7.07.2017r. nr SKO-OŚ/428/293/5612/17/AK przekazało organowi I instancji do załatwienia zgodnie z właściwością w myśl art. 65 § 1 w związku z art. 143 kpa.

Na postanowienie Kolegium z 7.07.2017r. nr SKO-OŚ/428/171/5612/17/AK skargę z 15.07.2017r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach wniosła P. Krystyna Reichel. W wyniku jej rozpatrzenia Sąd wydał wyrok z dnia 20.10.2017r., sygn. akt II SA/Gl 774/17, w którym uchylił zaskarżone postanowienie Kolegium i zasądził od tego organu na rzecz skarżącej kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na powyższy wyrok spółka T- MOBILE POLSKA S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Marynarskiej 12, reprezentowana przez radcę prawnego P. Mirosława Mozdżenia wniosła skargę kasacyjną z 14.12.2017r. do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sąd ten wyrokiem z 23.01.2020r., sygn. akt II OSK 559/18 oddalił skargę kasacyjną.

Doręczenie prawomocnego orzeczenia oraz zwrot akt nastąpiło za pismem z 2.07.2020r., sygn. akt II SA/Gl 774/17. Dokumenty te wpłynęły do Kolegium w dniu 6.07.2020r. Postępowanie w sprawie wróciło zatem na etap zażalenia z 20.03.2017r. wniesionego do Kolegium na rozstrzygnięcie organu I instancji zawarte w punkcie 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 Wójta Gminy Tworóg w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” (pkt 1 postanowienia) oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2 postanowienia).

Postanowieniem z 27.07.2020r. nr SKO.OS/41.9/299/2020/8175/AK, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. zażalenia, działając w warunkach związania powyższymi wyrokami sądów administracyjnych, uchyliło rozstrzygnięcie Wójta Gminy Tworóg zawarte w punkcie 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” (pkt 1 postanowienia) oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2 postanowienia), i w tym zakresie przekazało sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. W obszernym uzasadnieniu Kolegium wskazało motywy, dla których orzeczenie organu I instancji zawarte w punktach 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 musiało zostać przez organ odwoławczy uchylone, a sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia.

Po wydaniu powyższego postanowienia do Kolegium wpłynęło pismo z 19.08.2020r. nr Grp.OŚ.6220.1.2018 działającej z upoważnienia Wójta Gminy Tworóg Kierownik Referatu Inwestycji, Obrotu Mieniem, Rolnictwa, Ochrony Środowiska i Spraw Komunalnych w Urzędzie Gminy w Tworogu, w którym wyjaśniono, że postępowanie w sprawie wniosku z 24.10.2016r. spółki T- MOBILE POLSKA S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Marynarskiej 12, reprezentowanej przez pełnomocnika, zostało umorzone w całości decyzją z 19.11.2018r. nr

Grp.OŚ.6220.1.2018, na wniosek ww. spółki z 16.05.2018r. zn. S/170/05/2018. Do pisma organu I instancji została dołączona kserokopia ww. decyzji. W jej uzasadnieniu organ I instancji przedstawił argumentację przemawiającą za zajętym stanowiskiem.

Wobec powyższego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem z 19.10.2020r. nr SKO.OS/41.9/496/2020/10585/AK postanowiło o wznowieniu – z urzędu - postępowania administracyjnego w sprawie zakończonej ostatecznym postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z 27.07.2020r. nr SKO.OS/41.9/299/2020/8175/AK, którym Kolegium uchyliło rozstrzygnięcie Wójta Gminy Tworóg zawarte w punkcie 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” (pkt 1 postanowienia) oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2 postanowienia), i w tym zakresie przekazało sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

Uprzednio pismem z 15.10.2020r. Kolegium wezwało organ I instancji do nadesłania na adres Kolegium całości akt sprawy zakończonej decyzją organu I instancji z 19.11.2018r. nr Grp.OŚ.6220.1.2018 umarzającą postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg”, w tym akt sprawy zakończonej postanowieniem Kolegium z 27 lipca 2020r. nr SKO.OS/41.9/299/2020/8175/AK.

Powyższe akta sprawy wpłynęły do Kolegium w dniu 19.11.2020r. za pismem przewodnim z 18.11.2020r. nr Grp.OŚ.6220.1.2018.

Wobec powyższego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przystąpiło do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy i stwierdziło, co następuje:

W myśl art. 145 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego – w skrócie: „kpa”, w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 2) decyzja wydana została w wyniku przestępstwa;
- 3) decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27;
- 4) strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;
- 5) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję;
- 6) decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;
- 7) zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji (art. 100 § 2);
- 8) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

Stosownie do brzmienia § 2 ww. artykułu z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 postępowanie może być wznowione również przed stwierdzeniem sfałszowania dowodu lub popełnienia przestępstwa orzeczeniem sądu lub innego organu, jeżeli sfałszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa jest oczywiste, a wznowienie postępowania jest niezbędne dla uniknięcia niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważnej szkody dla interesu społecznego, natomiast w świetle § 3 ww. przepisu z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 można wznowić postępowanie także w przypadku, gdy postępowanie przed sądem lub innym organem

nie może być wszczęte na skutek upływu czasu lub z innych przyczyn określonych w przepisach prawa.

W myśl art. 145a § 1 kpa można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja, natomiast stosownie do treści art. 145b § 1 tego kodeksu można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy zostało wydane orzeczenie sądu stwierdzające naruszenie zasady równego traktowania, zgodnie z ustawą z dnia 3 grudnia 2010r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2016 r. poz. 1219), jeżeli naruszenie tej zasady miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy zakończonej decyzją ostateczną.

Stosownie do treści art. 146 § 1 kpa uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3 – 8 oraz w art. 145a i art. 145b, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. W świetle § 2 tego artykułu nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej.

W myśl postanowień art. 147 kpa wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na żądanie strony. Wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 oraz w art. 145a i art. 145b następuje tylko na żądanie strony.

W świetle art. 148 § 1 kpa podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania, przy czym, w myśl § 2 tego artykułu termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji.

Zgodnie z treścią art. 149 § 1 kpa wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia. W myśl § 2 tego artykułu postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. Z kolei w świetle § 3 ww. przepisu odmowa wznowienia postępowania następuje w drodze postanowienia. Stosownie do postanowień § 4 na postanowienie, o którym mowa w § 3, służy zażalenie.

W myśl postanowień art. 150 § 1 kpa organem administracji publicznej właściwym w sprawach wymienionych w art. 149 jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji. Zgodnie z treścią § 2 tego przepisu, jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działalność organu wymienionego w § 1, o wznowieniu postępowania rozstrzyga organ wyższego stopnia, który równocześnie wyznacza organ właściwy w sprawach wymienionych w art. 149 § 2, natomiast w świetle § 3 przepis § 2 nie dotyczy przypadków, gdy decyzję w ostatniej instancji wydał minister, a w sprawach należących do zadań jednostek samorządu terytorialnego – samorządowe kolegium odwoławcze.

W świetle art. 151 § 1 kpa organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, albo (pkt 1) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy (pkt 2), przy czym stosownie do treści § 2 ww. artykułu, w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji. W sprawach, o których mowa w § 1, przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się (§ 3 kpa).

Zgodnie z art. 126 kpa, do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 105, art. 107 § 2-5 oraz art. 109-113, a do postanowień, od których przysługuje zażalenie, oraz do postanowień określonych w art. 134 - również art. 145-152 oraz art. 156-159, z tym że zamiast decyzji, o której mowa w art. 151 § 1 i art. 158 § 1, wydaje się postanowienie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że w świetle powyżej przytoczonych przepisów prawa wznowienie postępowania jest instytucją procesową stwarzającą możliwość prawną ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, jeżeli postępowanie, w którym decyzja zapadła, było dotknięte kwalifikowaną wadą prawną wyliczoną wyczerpująco w art. 145 § 1 i art. 145a § 1 oraz art. 145b § 1 kpa. Instytucję tę na mocy cyt. powyżej art. 126 kpa stosuje się odpowiednio do postanowień, od których przysługuje zażalenie, z tym że zamiast decyzji, o której mowa w art. 151 § 1 kpa, wydaje się postanowienie.

Wyjaśnić należy, że wznowienie postępowania ma na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której zostało już wydane orzeczenie ostateczne w sytuacji, kiedy po wydaniu takiego orzeczenia ujawniła się wadliwość postępowania, na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy.

W postępowaniu w sprawie wznowienia postępowania wyodrębnia się dwa zasadnicze etapy. W pierwszym, zwanym etapem wstępnym, bada się jedynie zagadnienie formalnej dopuszczalności przeprowadzenia postępowania wznowieniowego. Obejmuje ono ustalenie czy żądanie pochodzi od strony lub innego podmiotu uprawnionego do żądania wznowienia, czy zachowano termin do złożenia żądania i czy wnoszący żądanie wskazał przesłankę wznowienia, jeżeli postępowanie zostaje uruchomione na wniosek. Etap ten rozpoczyna więc wniosek strony, zgłoszony właściwemu organowi, o wznowienie postępowania i kończy się albo wydaniem postanowienia o wznowieniu (art. 149 § 1 kpa), albo podjęciem postanowienia o odmowie wznowienia (art. 149 § 3 kpa). Natomiast w przypadku postępowania wszczynanego z urzędu procedura uruchamiana jest z chwilą wydania postanowienia o wznowieniu postępowania zakończonego ostatecznym orzeczeniem.

Natomiast etap drugi zwany postępowaniem rozpoznawczym rozpoczyna się po wydaniu wspomnianego postanowienia w sprawie wznowienia postępowania i w jego trakcie organ administracyjny winien dokonać rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej orzeczeniem ostatecznym, w której postępowanie zostało wznowione. Przy czym, w przypadku gdy podstawą wznowienia postępowania jest przesłanka określona w art. 145 § 1 pkt 4 kpa, to wówczas we wstępnym badaniu wniosku o wznowienie postępowania bada się wyłącznie czy został zachowany termin do złożenia żądania i czy wnoszący żądanie wskazał przesłankę wznowienia. Natomiast kwestia, czy żądanie pochodzi od strony podlega badaniu na drugim etapie postępowania - rozpoznawczym.

Zatem to na etapie drugim następuje otwarcie postępowania, w wyniku którego ma być podjęte rozstrzygnięcie w sprawie dalszego obowiązywania dotychczasowego ostatecznego postanowienia/decyzji. Granice tego postępowania wyznaczone są zakresem treści tego ostatecznego orzeczenia. Organ administracji publicznej musi zatem na nowo rozstrzygnąć w sprawie, która była wcześniej rozstrzygnięta decyzją ostateczną/postanowieniem ostatecznym. Jest to więc postępowanie w sprawie tożsamej pod względem przedmiotowym, podmiotowym i co do podstawy prawnej ze sprawą zakończoną ostatecznym orzeczeniem. Organ administracji publicznej musi zatem przeprowadzić na nowo postępowanie wyjaśniające, w którym wyeliminuje wszystkie wady postępowania wcześniejszego. Na tym etapie organ administracji publicznej nie jest zatem związany ustaleniami stanu faktycznego i prawnego, dokonanymi podczas wcześniejszego postępowania, niemniej winien się odnieść do tego materiału dowodowego i na nowo go ocenić. Oznacza to jednocześnie, że dowody, co do wiarygodności których nie zgłoszono

żadnych zastrzeżeń, mogą być w tym postępowaniu wykorzystane. Należy przy tym pamiętać, że usunięcie poszczególnych wad wcześniejszego postępowania może wywierać bezpośredni wpływ na treść nowej decyzji/postanowienia rozstrzygającej/ego o istocie sprawy. Rozstrzygnięcie sprawy w tym postępowaniu, podobnie jak w każdym postępowaniu toczącym się przed organem pierwszej instancji, następuje w oparciu o przepisy obowiązujące w dniu orzekania. W wyroku z dnia 28.06.1984r., sygn. akt: I SA 86/84, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że: „Istotą wznowionego postępowania i uchylecia dotychczasowej decyzji ostatecznej jest powrót sprawy do odpowiedniego stadium zwykłego postępowania instancyjnego. Nową decyzję, rozstrzygającą zatem o istocie sprawy, wydaje się, jak gdyby sprawa nie była w danej instancji rozstrzygana. Wobec tego organ administracji państwowej, wydający nową decyzję, stosuje te przepisy prawa materialnego, które obowiązują w dniu orzekania (...)” W podobnym tonie wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29.10.2007r., sygn. akt: VI SA/Wa 1269/07.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje zatem odnosząc się do podstaw materialnoprawnych rozstrzygnięcia, że od dnia wpływu do Wójta Gminy Tworóg wniosku z 24.10.2016r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia w dniu 26.10.2020r. wielokrotnie zmianie ulegała ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że przepisy ww. ustawy zostały zmienione na mocy art. 1 ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 1936 z późn. zm.), które weszły w życie, w części z dniem 24 grudnia 2015r., a w części z dniem 1 stycznia 2017r. W myśl bowiem art. 14 ustawy zmieniającej z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, ustawa ta weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017r., z wyjątkiem art. 1 pkt 34 lit. a – f, pkt 35 lit. a, pkt 38, 45 i 53, art. 3 pkt 2 – 6 oraz art. 7 ust. 1, które weszły w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, tj. w dniu 24 grudnia 2015 r.

W świetle wyżej zacytowanego art. 14 ustawy zmieniającej z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, z dniem 24 grudnia 2015r., na mocy art. 1 pkt 35 lit. a ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, w art. 74 ust. 1 ustawa - ooś dokonano następujących zmian:

– pkt 3 i 3a otrzymały brzmienie:

„3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b;

3a) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej;”

– pkt 5 otrzymał brzmienie:

„5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska – wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy

to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycji towarzyszącej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;”

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, wydany przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a – 1c;”.

Z kolei z dniem 1 stycznia 2017r. weszły w życie pozostałe przepisy ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 1936 z późn. zm.), które w art. 1 zmieniły szereg przepisów ustawy - oos.

Z dniem 1 stycznia 2017r. wszedł również w życie art. 6 ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, który zawiera przepisy przejściowe, w niżej przywołanym brzmieniu:

„Art. 6. 1. Do spraw, w których przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1 uzgodniono zakres i stopień szczególności prognozy oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do inwestycji liniowych celu publicznego przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, nie stosuje się przepisu art. 15 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3.

4. Na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, w przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 15 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3.”

Z powyższego wynika, że ustawa z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw zawiera zatem przepisy przejściowe w stosunku: 1) do spraw, w których przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1 uzgodniono zakres i stopień szczególności prognozy oddziaływania na środowisko; 2) do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu

przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; 3) do inwestycji liniowych celu publicznego przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Przy czym ww. przepisy przejściowe weszły w życie dopiero z dniem 1 stycznia 2017r.

Wskazać należy, że w niniejszej sprawie nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i nie został określony zakres raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wobec czego przywołany przepis przejściowy art. 6 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw nie znajdzie zastosowania. Zatem w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy - ooś w brzmieniu nadanym nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017r.

Kolegium wskazuje dalej, że przepisy ustawy - ooś w ww. brzmieniu winny także uwzględniać zmiany wynikające z przepisów art. 36 ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. z 2017r. poz. 820). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 37 w świetle którego do postępowań w sprawach dotyczących inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, przy czym inwestor może jednak złożyć wniosek do organu prowadzącego postępowanie o zastosowanie przepisów ustawy. Ponieważ ww. przepis przejściowy nie odnosi się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy - ooś w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy - ooś zostały znowelizowane z dniem 1 stycznia 2018r. na mocy art. 509 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017r. poz. 1566 z późn. zm.). Ustawa ta, w zakresie dotyczącym przepisów zmieniających ustawę z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018r., stosownie do brzmienia art. 574 tej ustawy. Obowiązujący w tej dacie przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne przewidywał, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz decyzji, przed wydaniem których przeprowadza się ponowną ocenę oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 509 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – to jest ustawą z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne. Wyżej zacytowany przepis przejściowy przewidywał zatem bezpośrednie stosowanie nowego prawa m. in. w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją organu I instancji.

Zauważyć jednak należy, że przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne został znowelizowany art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne (Dz. U. z 2018r. poz. 710). Na mocy tej nowelizacji – art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne otrzymał brzmienie: „1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w

sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017r. poz. 1405, 1566 i 1999), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018r.” Art. 1 pkt 2 lit. b ww. nowelizacji dodał również do art. 545 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przepisy art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

1b) Do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 428 nie stosuje się.”

Ustawa z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, to jest z dniem 26 kwietnia 2018r., z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. c oraz lit. d, które weszły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018r. W świetle przywołanego przepisu przejściowego, zamieszczonego w ustawie z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy - ooś sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, za wyjątkiem znowelizowanych tym aktem prawnym przepisów art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, które obowiązują w brzmieniu po ww. nowelizacji.

Kolejna zmiana przepisów ustawy - ooś została dokonana z dniem 21 czerwca 2018r. na mocy art. 127 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2018r. poz. 1089 z późn. zm.). Z uwagi na brak przepisów przejściowych, znowelizowane tą ustawą przepisy ustawy - ooś znajdują zastosowanie w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją organu I instancji.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy - ooś zostały znowelizowane z dniem 22 sierpnia 2018r. na mocy art. 51 ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2018r. poz. 1496 z późn. zm.). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 53 w świetle którego do postępowań w sprawach dotyczących inwestycji mieszkaniowych lub inwestycji towarzyszących, w rozumieniu niniejszej ustawy, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, oraz art. 56 w świetle którego do spraw wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 47 (to jest ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami) w brzmieniu dotychczasowym i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 47 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy - ooś w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy - ooś zostały znowelizowane z dniem 29 sierpnia 2018r. na mocy art. 3 ustawy z dnia 15 czerwca 2018r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 1563). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 23 w świetle którego:

„1. Do przedłużenia terminu obowiązywania koncesji, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 2 lit. j oraz k ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie

wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą również w przypadku postępowań o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Na złożony w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wniosek podmiotu występującego o przedłużenie koncesji, o których mowa w ust. 1, w zakresie wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.

3. Do postępowań dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie art. 3 pkt 2 niniejszej ustawy, wszczętych i niezakończonych rozstrzygnięciem w I instancji przez właściwy organ, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do postępowań, o których mowa w ust. 3, toczących się w II instancji lub toczących się ponownie w I instancji w wyniku uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji przez organ lub sąd administracyjny stosuje się art. 80 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.”

Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy - ooś w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 15 czerwca 2018r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw.

Kolejna zmiana przepisów ustawy - ooś została dokonana z dniem 4 września 2018r. na mocy art. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 1590). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 11 w świetle którego:

„1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych dla inwestycji w zakresie terminalu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 3, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na wydanie takiej decyzji wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do postępowań w sprawie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla inwestycji w zakresie terminalu, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na rozpatrzenie przez organ wyższego stopnia odwołania wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Umarza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji w zakresie terminalu, jeżeli zmiana decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie powoduje zmian, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1b ustawy zmienianej w art. 3.

4. Termin określony w art. 72 ust. 4b ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanych dla inwestycji w zakresie terminalu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”

Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy - ooś w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 lipca 2018r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz niektórych innych ustaw.

Kolegium wskazuje dalej, że przepisy ustawy - ooś zostały znowelizowane z dniem 20 września 2018r. na mocy art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne

oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 1722). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 13 w świetle którego:

„1. Do spraw wszczętych po dniu 31 grudnia 2017 r. i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, stosuje się przepis art. 397 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Opinie lub uzgodnienia, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 4 i ust. 1c, art. 70 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1 pkt 4 oraz art. 90 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 4, wydane lub dokonane po dniu 31 grudnia 2017 r. pozostają skuteczne.

3. Organy, które po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy utraciły właściwość do wydawania ocen wodnoprawnych, niezwłocznie prześlą dokumentację dotyczącą spraw wszczętych i niezakończonych, o których mowa w ust. 1, dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej.”, oraz art. 14 w świetle którego do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, przepisu art. 6a ustawy zmienianej w art. 4 nie stosuje się.

Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy - ooś w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lipca 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw.

Po raz kolejny przepisy ustawy - ooś zostały znowelizowane z dniem 1 października 2018r. na mocy art. 113 ustawy z dnia 3 lipca 2018r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018r. poz. 1669 z późn. zm.). Z uwagi na brak przepisów przejściowych, znowelizowane tą ustawą przepisy ustawy - ooś znajdują bezpośrednie zastosowanie, przy czym z uwagi na fakt, że znowelizowane przepisy, nie znajdują zastosowania w sprawie, zatem przedmiotowa nowelizacja również nie będzie dotyczyć przedmiotowej sprawy.

Następnie przepisy ustawy - ooś zostały znowelizowane z dniem 18 kwietnia 2019r. na mocy art. 42 ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2019r. poz. 630). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 50 w świetle którego:

„1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmienianej w art. 42, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na wydanie takiej decyzji wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do postępowań w sprawie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmienianej w art. 42, z tym że termin na rozpatrzenie przez organ wyższego stopnia odwołania wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Umarza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, jeżeli zmiana decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1, nie powoduje zmian, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1c ustawy zmienianej w art. 42.”

Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy - ooś w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym.

Kolegium wskazuje dalej, że przepisy ustawy - ooś zostały znowelizowane z dniem 7 września 2019r. na mocy art. 34 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum

Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (Dz. U. z 2019r. poz. 1589). Ustawa ta nie zawiera przepisów przejściowych, zatem zmiany wprowadzone tą ustawą do ustawy - ooś wchodzą w życie z dniem 7 września 2019r.

Po raz kolejny przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 24 września 2019r. na mocy art. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019r. poz. 1712). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 4 w świetle którego:

„1. Do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b-3h, art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez organ właściwy w dniu wszczęcia postępowania pozostają w mocy.

4. Do uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, a także do wznowienia postępowania dotyczącego takiej decyzji, organem właściwym pozostaje odpowiednio organ, który ją wydał, albo organ wyższego stopnia w stosunku do tego organu.”

Ustawa ta zawiera również przepis przejściowy, to jest art. 8 w świetle którego: „Do przedsięwzięć, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczęto postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydano postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 lub uzgodniono zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

Następnie przepisy ustawy - ooś zostały znowelizowane z dniem 25 października 2019r. na mocy art. 14 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019r. poz. 1815). Ustawa ta nie zawiera przepisów przejściowych, zatem zmiany wprowadzone tą ustawą do ustawy - ooś wchodzą w życie z dniem 25 października 2019r.

Kolejny raz przepisy ustawy - ooś zostały znowelizowane z dniem 25 października 2019r. na mocy art. 41 ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z 2019r. poz. 1924). Ustawa ta również zawiera przepisy przejściowe, to jest art. 42 w świetle którego:

„1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmienianej w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na wydanie takiej decyzji wynosi 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do postępowań w sprawie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmienianej w art. 41, z tym że termin na rozpatrzenie przez organ wyższego stopnia odwołania wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Umarza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, jeżeli zmiana decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego lub decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1, nie powoduje zmian, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1c ustawy zmienianej w art. 41.”

Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy - o oś w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych.

Po wyżej przytoczonych ustawach zmieniających nastąpiły kolejne nowelizacje ustawy – o oś, które jednak nie miały wpływu na stan prawny mający zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Wobec powyższego powtórnie wskazać przyjdzie, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019r., Poz. 1712), do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Z kolei zgodnie z ust. 2 tego artykułu, do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b-3h, art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Zgodnie zatem z art. 63 ust. 1 ustawy, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

- 1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
 - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
 - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
 - e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
 - f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
 - g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
 - a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,

- b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,
 - c) obszary górskie lub leśne,
 - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
 - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
 - h) gęstość zaludnienia,
 - i) obszary przylegające do jezior,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
- 3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
 - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
 - c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
 - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
 - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
 - f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeżeli:

- 1) możliwość realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 2) z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. (ust. 3)

W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68. (ust.

4)

W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. (ust. 5).

Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania

w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane. (ust. 5a).

Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie. (ust. 6).

Z kolei art. 64 ust. 1 ustawy, stanowi, że postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-26 oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy.
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, organem właściwym do wydania opinii, o której mowa w ust. 1, jest także dyrektor urzędu morskiego. (ust. 1a)

W przypadku gdy dla planowanego przedsięwzięcia regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ze względu na oddziaływanie na obszar Natura 2000, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje on uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2. (ust. 1b).

W przypadku gdy dla planowanego przedsięwzięcia organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ze względu na możliwy negatywny wpływ tego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 4, dokonuje on uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2. (ust. 1c).

W przypadku gdy wnioskodawcą dla planowanych przedsięwzięć, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 4, jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 i 1309), regionalny dyrektor ochrony środowiska, stwierdzając konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2. (ust. 1d).

Organ zasięgający opinii przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; (...) (ust. 2).

W przypadku przedsięwzięć, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 4, organ zasięgający opinii przedkłada także regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oświadczenie wraz z uzasadnieniem, czy wnioskodawca jest podmiotem zależnym od jednostki samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (ust. 2a).

Organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania

przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. (ust. 3).

Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. (ust. 3a)

Opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1-ld, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. (ust. 4).

Natomiast w myśl art. 65 ust. 1 ustawy, postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. Na postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, przysługuje zażalenie. (ust. 2). Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinny zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy wydawaniu postanowienia. (ust. 3).

Z kolei zgodnie z art. 138 § 1 kpa stanowi, że organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w pierwszej kolejności zwraca uwagę, że obowiązane było brać pod uwagę poglądy wyrażone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 20.10.2017r., sygn. akt: II SA/Gl 774/17 oraz w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23.01.2020r., sygn. akt II OSK 559/18. Wyjaśnić należy, że prawomocny wyrok sądu administracyjnego wiąże w sprawie, w której został wydany. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, w myśl przepisu art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, organy administracyjne związane są oceną prawną i wskazaniem co do dalszego postępowania wyrażonymi w wyżej wskazanych orzeczeniach. Jak to bowiem wynika z ugruntowanego stanowiska sądów administracyjnych, skutki wyroku sądu administracyjnego dotyczą każdego nowego postępowania prowadzonego w

zakresie danej sprawy i obejmują zarówno postępowanie sądowo administracyjne, w którym orzeczenie to zostało wydane; postępowanie administracyjne, w którym zapadło zaskarżone rozstrzygnięcie administracyjne; przyszłe postępowanie administracyjne, w tym także w sprawie stwierdzenia nieważności aktu i wznowienia postępowania administracyjnego, oraz ewentualne przyszłe postępowanie sądowo administracyjne, w tym także przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w przypadku ewentualnego rozpoznawania skargi kasacyjnej od ponownego wyroku sądu pierwszej instancji (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 17 marca 2009r., sygn. akt I SA/Łd 1230/08, Lex Nr 493588). Stąd skutkiem wyroku sądu administracyjnego w toku każdego z tych postępowań jest zakaz formułowania nowych ocen prawnych – sprzecznych z wyrażonym wcześniej przez sąd administracyjny poglądem. Jednakże w doktrynie oraz orzecznictwie sądowoadministracyjnym panuje zgodny pogląd, że [cyt.] „...ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w wypadku zmiany stanu prawnego, jeżeli to spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny (por. wyrok NSA z 22.09.1999 r., I SA 2019/98, powołany w tezie 8 lit. a). (...) Podobny skutek, tj. ustanie mocy wiążącej wspomnianej oceny, może spowodować zmiana – po wydaniu orzeczenia sądowego – istotnych okoliczności faktycznych oraz wzruszenie orzeczenia zawierającego ocenę prawną w przewidzianym do tego trybie.” (tak: Dauter Bogusław, Kabat Andrzej, Niezgódka-Medek Małgorzata, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, publ. LEX/el. 2019, stan prawny : 4 listopada 2019r.). W przedmiotowej sprawie doszło, po wydaniu ww. orzeczeń sądowych do zmiany istotnych okoliczności faktycznych, co spowodowało w sprawie ustanie mocy wiążącej wskazanych powyżej wyroków.

Po analizie akt sprawy i ustaleniu jej stanu faktycznego i prawnego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdziło, iż w przedmiotowej sprawie wystąpiła przesłanka z art. 145 § 1 pkt 5 kpa. Zgodnie z tym przepisem w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję.

Wskazana zatem powyżej przesłanka dotyczy nowych, istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych lub nowych dowodów. W doktrynie oraz orzecznictwie sądowoadministracyjnym podkreśla się, że uchylenie decyzji ostatecznej/postanowienia ostatecznego z uwagi na wystąpienie przesłanki z art. 145 § 1 pkt 5 kpa uwarunkowane jest łącznym spełnieniem następujących warunków: 1) ujawnione okoliczności faktyczne lub dowody są istotne dla sprawy; 2) są nowe; 3) istniały w dniu wydania decyzji ostatecznej i 4) nie były znane organowi, który wydał decyzję. Jeżeli którykolwiek z tych warunków nie został spełniony, niemożliwym jest uchylenie decyzji ostatecznej (a contrario - jej uchylenie jest działaniem niezgodnym z prawem). (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 23.10.2019r., sygn. akt II SA/Bd 642/19, LEX nr 2741833, wyrok WSA w Krakowie z dnia 26.09.2019r., sygn. akt II SA/Kr 206/19, LEX nr 2733252)

Jak wynika z akt sprawy pismem z 20.03.2017r. spółka T- MOBILE POLSKA S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Marynarskiej 12, reprezentowanej przez radcę prawnego P. Mirosława Mozdżenia wniosła zażalenie na rozstrzygnięcie Wójta Gminy Tworóg zawarte w punkcie 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” (pkt 1 postanowienia) oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2 postanowienia).

Po rozpatrzeniu ww. zażalenia z 20.03.2017r., działając w ramach związania wyrokami sądów administracyjnych zapadłymi w sprawie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, działając w trybie art. 138 § 2 w związku z art. 144 kpa, uchyliło rozstrzygnięcie Wójta Gminy

Tworóg zawarte w punkcie 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” (pkt 1 postanowienia) oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2 postanowienia), i w tym zakresie przekazało sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. W obszernym uzasadnieniu Kolegium wskazało motywy, dla których orzeczenie organu I instancji zawarte w punktach 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 musiało zostać przez organ odwoławczy uchylone, a sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia.

Po wydaniu powyższego postanowienia do Kolegium w dniu 24.08.2020r. wpłynęło pismo z 19.08.2020r. nr Grp.OŚ.6220.1.2018 działającej z upoważnienia Wójta Gminy Tworóg Kierownik Referatu Inwestycji, Obrotu Mieniem, Rolnictwa, Ochrony Środowiska i Spraw Komunalnych w Urzędzie Gminy w Tworogu, w którym wyjaśniono, że postępowanie w sprawie wniosku z 24.10.2016r. spółki T- MOBILE POLSKA S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Marynarskiej 12, reprezentowanej przez pełnomocnika, zostało w całości umorzone decyzją z 19.11.2018r. nr Grp.OŚ.6220.1.2018, na wniosek tej spółki zawarty w piśmie z 16.05.2018r. zn. S/170/05/2018.

Na wezwanie Kolegium organ I instancji przesłał całość oryginałów akt sprawy, w tym wniosek z 16.05.2018r. zn. S/170/05/2018 spółki T- MOBILE POLSKA S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Marynarskiej 12, reprezentowanej przez pełnomocnika o wycofanie wniosku o wydanie decyzji środowiskowej dla planowanego przedsięwzięcia oraz decyzję z 19.11.2018r. nr Grp.OŚ.6220.1.2018.

W świetle powyższego wskazać przejdzie, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w chwili wydawania postanowienia z 27.07.2020r. nr SKO.OS/41.9/299/2020/8175/AK nie miało wiedzy, iż postępowanie w sprawie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pn: „Budowa stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg”, na skutek wycofania wniosku o wydanie ww. decyzji przez wnioskodawcę, zostało w całości umorzone decyzją z 19.11.2018r. nr Grp.OŚ.6220.1.2018. O okoliczności tej Kolegium dowiedziało się dopiero w dniu 24.08.2020r., tj. w dniu przesłania informacji o tej okoliczności przez organ I instancji pismem z 19.08.2020r. nr Grp.OŚ.6220.1.2018, do którego dołączona była kserokopia wydanej decyzji.

Ujawniona okoliczność ma istotne znaczenie dla postępowania - prowadzonego w toku postępowania o wydanie decyzji środowiskowej - w sprawie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy, gdyż wpływa na ostateczne rozstrzygnięcie tej sprawy.

Stwierdzić zatem przyjdzie, że zostały spełnione łącznie warunki uchylenia ostatecznego postanowienia Kolegium z 27.07.2020r. nr SKO.OS/41.9/299/2020/8175/AK z uwagi na wystąpienie przesłanki z art. 145 § 1 pkt 5 kpa, tj: 1) ujawniona okoliczność faktyczna jest istotna dla sprawy; 2) jest nowa; 3) istniała w dniu wydania postanowienia przez Kolegium i 4) nie była znana Kolegium w chwili wydawania postanowienia ostatecznego z 27.07.2020r. nr SKO.OS/41.9/299/2020/8175/AK. Z tej to przyczyny zasadne stało się jednocześnie wydanie nowego orzeczenia rozstrzygającego o istocie sprawy.

Kolegium bowiem - w związku z powyższymi ustaleniami - orzekło o uchyleniu rozstrzygnięcia Wójta Gminy Tworóg zawartego w punkcie 1 i 2 postanowienia z 3.03.2017r. nr

spr. Grp.OŚ.6220.1.2017 w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” (pkt 1 postanowienia) oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2 postanowienia) i umorzeniu, w tym zakresie, postępowania organu I instancji. Stwierdzić bowiem przyjdzie, iż postępowanie w sprawie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pn: „Budowa stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” zostało umorzone przez organ I instancji w całości decyzją z 19.11.2018r. nr Grp.OŚ.6220.1.2018. Umorzenie nastąpiło na wniosek strony, która wycofała wniosek o wydanie przedmiotowej decyzji. Z chwilą umorzenia całości głównego postępowania administracyjnego rację bytu tracą również wszelkie postępowania incydentalne prowadzone w toku postępowania głównego. Postępowaniem incydentalnym w toku postępowania o wydanie decyzji środowiskowej dla planowanego przedsięwzięcia było postępowanie w sprawie stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej 52750 Hanusek na dz. 600/45 zlokalizowanej w miejscowości Hanusek gm. Tworóg” oraz przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Z chwilą umorzenia całości postępowania głównego w przedmiotowej sprawie upadła podstawa do dalszego prowadzenia ww. postępowania incydentalnego.

Wobec powyższego Kolegium wskazuje, że w przedstawionym stanie faktycznym występują okoliczności przewidziane w art. 105 § 1 kpa uzasadniające uchylenie zaskarżonego zażaleniem z 20.03.2017r. spółki T- MOBILE POLSKA S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Marynarskiej 12 działającej przez pełnomocnika, postanowienia Wójta Gminy Tworóg w punkcie 1 i 2 sentencji, i umorzenie postępowania administracyjnego w sprawie w tym zakresie zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 144 kpa w związku z art. 105 § 1 i art. 126 kpa. Zgodnie bowiem z art. 105 § 1 kpa, gdy postępowanie administracyjne z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania w całości lub w części. W myśl art. 126 przepis ten stosuje się odpowiednio do postanowień. Jeżeli okoliczność taka zostanie stwierdzona na etapie postępowania zażaleniowego przez organ II instancji, organ ten uchyla zaskarżone postanowienie i umarza postępowanie pierwszej instancji, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa w związku z art. 105 § 1 i art. 126 kpa i art. 144 kpa. Zgodnie ze stanowiskiem sądów administracyjnych organ odwoławczy może podjąć w trybie art. 138 § 1 pkt 2 kpa decyzję o umorzeniu postępowania tylko wówczas, gdy zachodzą okoliczności wskazane w art. 105 kpa, ponieważ umorzenie postępowania w wypadku uchylenia decyzji organu I instancji jest dopuszczalne tylko w powiązaniu z treścią art. 105 kpa (wyr. NSA z dnia 11 czerwca 1981 r., SA 1031/81, ONSA 1981, nr 1, poz. 60; por. także wyr. NSA z dnia 9 lutego 1999 r., III SA 1591/98, niepubl.). Na podstawie art. 126 w związku z art. 144 kpa należy to odnieść także do postanowień. W wyroku z dnia 18 kwietnia 1995 r., (SA/Łd2424/94, ONSA 1996, nr 4, poz. 80) Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że: [cyt.:] „Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy”. Oznacza to, że z bezprzedmiotowość postępowania powstaje wtedy, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, co powoduje, że organ nie może wydać orzeczenia załatwiającego sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Bezprzedmiotowość postępowania powstaje bądź z przyczyn podmiotowych bądź przedmiotowych, które mogą być wywołane

faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. O bezprzedmiotowości postępowania w sprawie można zatem mówić, gdy zachodzi brak jego strony lub brak przedmiotu, czyli gdy brak jest podstaw prawnych i faktycznych do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, tak jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Z chwilą umorzenia całości głównego postępowania administracyjnego w sprawie o wydanie decyzji środowiskowej dla planowanego przedsięwzięcia rację bytu utraciło postępowanie incydentalne w sprawie stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia i przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy, prowadzone w toku postępowania głównego. Postanowienie organu I instancji w zakresie punktu 1 i 2 sentencji tego postanowienia należało zatem uchylić i postępowanie w tym zakresie umorzyć jako bezprzedmiotowe.

Odnosząc się z kolei do zarzutów zażalenia z 20.03.2017r. spółki T- MOBILE POLSKA S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Marynarskiej 12 działającej przez pełnomocnika Kolegium wskazuje, że nie mogło się do nich odnieść jako że postanowienie wydane na skutek uchylenia dotychczasowego postanowienia z 27.07.2020r. nr SKO.OS/41.9/299/2020/8175/AK będąc orzeczeniem wyłącznie procesowym, nie może ich rozstrzygać.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie, jednakże strona niezadowolona z niniejszego postanowienia może zwrócić się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach (ul. H. Dąbrowskiego 23, 40 - 032 Katowice) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego postanowienia.

W trakcie biegu ww. 7-dniowego terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do złożenia tego wniosku. Z dniem doręczenia Kolegium oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez stronę postępowania (ostatnią ze stron postępowania), postanowienie staje się ostateczne i prawomocne, co uniemożliwia m. in. złożenie skargi do sądu administracyjnego. Cofnięcie przez stronę złożonego już oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest niedopuszczalne.

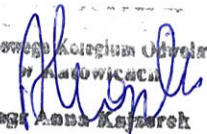
Strona, której przysługuje ww. prawo zwrócenia się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy może – bez skorzystania z tego prawa – wnieść skargę na niniejsze postanowienie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, w terminie 30 dni od daty doręczenia tego postanowienia.

Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach (40-032 Katowice, ul. Dąbrowskiego 23).

Wymogi formalne skargi określają art. 46, art. 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst. jedn. Dz. U. 2019r., Poz. 2325 z późn. zm.).

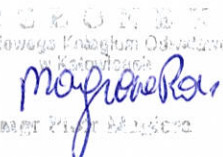
Wniesienie skargi na ww. postanowienie wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości 100 zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst. jedn. Dz. U. 2019r. Poz. 2325 z późn. zm.).

Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Andrzej Kozłowski

Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Andrzej Kozłowski

Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Andrzej Kozłowski

Otrzymują:

1. Radca prawny P. Mirosław Mozdzeń
Kancelaria Prawnicza prof. dr hab. Zygmunt Tobor , Mirosław Mozdzeń sp. j.
40-085 Katowice, ul. Mickiewicza 29
2. P. P. Sylwia i Jarosław Bosz – dane adresowe w aktach sprawy
3. P. Helena Scholtysik – dane adresowe w aktach sprawy
4. P. P. Anna i Dariusz Grajoszek – dane adresowe w aktach sprawy
5. P. P. Gabriela i Józef Grajoszek – dane adresowe w aktach sprawy
6. P. P. Helena i Jan Grajoszek – dane adresowe w aktach sprawy
7. P. Katarzyna Shannon – dane adresowe w aktach sprawy
8. P. Alojzy Sosinka – dane adresowe w aktach sprawy
9. P. Teresa Szostak – dane adresowe w aktach sprawy
10. P. Bronisław Brzezina – dane adresowe w aktach sprawy
11. P. Beata Brzezina – dane adresowe w aktach sprawy
12. P. Krystyna Reichel – dane adresowe w aktach sprawy
13. P. P. Edyta i Piotr Opara – dane adresowe w aktach sprawy
14. P. Alicja Jacznik – dane adresowe w aktach sprawy
15. P.P. Janina i Józef Gawlik – dane adresowe w aktach sprawy
16. P. Arkadiusz Gawlik – dane adresowe w aktach sprawy
17. P. Joachim Pryk – dane adresowe w aktach sprawy
18. P. Łukasz Pryk – dane adresowe w aktach sprawy
19. P. Regina Pryk – dane adresowe w aktach sprawy
20. P. Siegfried Pryk – dane adresowe w aktach sprawy
21. P. Urszula Oleś – dane adresowe w aktach sprawy
- osoby fizyczne doręczenie orzeczenia wraz z klauzulą informacyjną dot. ochrony danych osobowych
22. Wójt Gminy Tworóg, 42-690 Tworóg, ul. Zamkowa 16
23. Gmina Tworóg, 42-690 Tworóg, ul. Zamkowa 16
24. Skarb Państwa – Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
00-848 Warszawa, ul. Żelazna 59
25. Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę Tarnogórskiego
42-600 Tarnowskie Góry, ul. Karłuszowiec 5
26. aa – BE 10

Do wiadomości:

1. T- MOBILE POLSKA S.A. z siedzibą w Warszawie, 02-674_Warszawa, ul. Marynarska 12
2. Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, 40-074 Katowice, ul. Raciborska 39
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, 40-032 Katowice, ul. Dąbrowskiego 22